

Se, alt det, jeg her har talt om hidtil, det er jo den ene Side af Sagen, Spørgsmaalet om Tjenestemændenes forøgede Løn, Spørgsmaalet om Pengene, der skulle gives ud. Den anden Side af Sagen er den, hvor Pengene skulle komme fra, og naar vi komme til det Punkt, er der jo ikke saa stor Enighed mellem mig og det ærede Medlem for Nykøbing, det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) og det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov), der vare Ordførere for deres respektive Partier. Jeg vil sige derom, at hvis det er Hensigten, som det er blevet sagt, at der ikke skal drives Politik paa denne Sag, og hvis man derfor, bortset fra det Hensyn, at man politisk muligvis vilde genere Regeringen, vil give sig til at overveje, om Statskassen ikke her har strakt sig saa vidt, som det med Rimelighed kan forlanges, saa tænker jeg ikke, at nogen alvorlig og fornuftig Mand kan andet end indrømme os, at vi have strakt os saa vidt, som det er muligt, og at det vilde være letsindigt at strække sig videre, at sætte sig for større Udgifter uden at skabe tilsvarende Indtægter. Det er altid en Regerings Ansvar at sørge for, at de Foranstaltninger, den foreslaar, ikke føre til sørgelige Konsekvenser ad Aare. Derfor er det, vi have foreslaaet en delvis Kompensation gennem Takstforhøjelsen og Portoloven, og vi kunne ikke gaa bort herfra. Jeg vil sige til de Herrer, der saa alvorligt og varmt interessere sig for Lønningslovene, at de maa tage denne Del af Sagen med. Ville de ikke give os de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., vi skulle have ind paa Takstforhøjelserne, saa vil Følgen blive den, at man paa Lønningslovene vil komme til at spare de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det antager jeg ikke, de Herrer ville være med til, og derfor tror jeg, det var forstandigere, om de lode være med at modsætte sig disse Forhøjelser, der dog ikke ville komme til at ramme nogen særlig haardt — man kan jo forhandle om Enkelt- hederne —, men at man stillede sig paa Programmet: Hvad Regeringen her forlanger i Kompensation, er ikke urimeligt, er ikke mere, end vi kunne og bør gaa med til. Jeg tror, at ærede Medlemmer fra de andre Partier burde stille sig saaledes, hvis de for Alvor ville fremme Sagen, og hvis det ikke er Meningen, at der skal drives Politik paa den. Jeg forstod det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov), der jo førte Ordet paa Højres Vegne, saaledes, at naar man fra Højres Side fik Indtryk af, at dette var Regeringens be-

stemte Mening, var man villig til at forhandle om Forhøjelser. Man havde maaske enkelte Indvendinger imod Enkeltheder i det, der er foreslaaet, men man var villig til en Forhandling paa Basis af, at disse Penge skulde skaffes til Veje. Det skulde glæde mig, hvis jeg i saa Henseende har opfattet det ærede Medlem rigtigt.

Endnu har jeg nogle enkelte Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Ruds-Vedby (H. L. Jørgensen). Dette ærede Medlem talte jo ud fra det Synspunkt: Vi skulle tænke paa dem, der skulle betale disse Lønninger. Jeg vil sige, det er ganske naturligt, at der her i Folketinget lyder en Røst ud fra det Synspunkt, og det vilde være mærkeligt, om der her i den danske Rigsdag ved Lønningsloves Behandling ikke netop skulde hæves en Røst med de Betragtninger, som det ærede Medlem kom ind paa. Det er i det hele taget noget, vi Rigsdagsmænd aldrig skulle glemme, at hvad vi lave af Behageligheder, skal betales, at det nytter ikke noget, at vi den Dag, vi vedtage Udgifterne, stikke Hovedet i Busken, der kommer en Dag, hvor de skulle betales, og hvis vi ikke i Forvejen have lagt Planen for, hvordan det skal ske, kommer det til at svie haardt til os. Derfor har jeg aldeles ikke noget imod, at den Tale ogsaa høres her i Rigsdagen, der siger: Lad os huske, at dette skal betales, og hvem er det, der skal betale det?

Det ærede Medlem sagde, at jeg i min Tale havde udtrykt mig saaledes ved Forelæggelsen, at Landbruget havde glimrende Tider. Jeg tror, det ærede Medlem husker fejl. ... (H. L. Jørgensen: Det har jeg ikke sagt!) ... Ja, jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at jeg skulde have sagt det, men dette har jeg ikke sagt. Hvis det ærede Medlem husker rigtigt, vil han huske, at jeg netop i Fjor overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gjorde gældende, at ganske vist er det Dyrtid, vi leve i, men denne Dyrtid skyldes ikke i særlig Grad, at Landboerne faa overdrevent meget for deres Produkter i denne Tid, den skyldes mange andre Omstændigheder, den skyldes f. Eks. den stadig stigende Husleje, den stadig stigende Mellehandlerprofit, de stadig stigende Udgifter paa en Række andre Omraader, og naturligvis ogsaa det, at vi stadig alle sammen, store og smaa, faa flere og flere Fornødenheder, som vi synes ere ganske elementære og uundværlige. Nej, det er rigtigt nok, at det er maaske ikke særlig glimrende Tider for Landbru-